Ven/2/027

Kegyelmes Isten, Hozzád ennyik könyörgő fohásunk mélyen lesnyitott szívünket, hogy az örök szeretet
forrásából merítünk azt az erőt, melyhez megnyugodhatunk a Te akaratban, s melyben nem engedi, hogy
bárminé viszony is eltéritsen a megérő szeretet ösvényétől; mert nincs, nincs, nincs, csak egyetlen egy,
csak egyedül Te vagy, ki megvilágosítható elménket, s szívünket kiemelhetéd a sötét borúból, hogy
minden vész és fájdalom daczára is tántoríthatatlanul haladhassunk az éltalad megszabott, hogy
tésünk utján, hogy meg békültben borítva a emlékezés szent fátyolát a múltakra-
rennyegyel tekinthessünk a jövő elé, amikor az Egy Atyánk szent nevében egyet dobban minden
emberi kebel. Amen